

Reisverslag San Diego 2017

Zaterdag 6 mei:

Om 8h verzamelt de groep in Brussel. Onder leiding van Filip reizen we vandaag via Newark richting Los Angeles. Carl en Peter zijn donderdag al vertrokken om de laatste afspraken in San Diego vast te leggen. Zij zullen ons straks ontvangen bij onze aankomst in LA. Bij de check in loopt het voor Jeroen mis. Er blijkt iets niet in orde te zijn met zijn Esta-aanvraag waardoor hij niet wordt toegelaten op de vlucht. Aangezien het Esta-systeem dan ook nog eens in onderhoud blijkt te zijn kan er niet anders beslist worden dan dat Jeroen pas morgen vertrekt. Met 11 stappen we kort na 10h op het vliegtuig, het grote Amerikaanse brandweeravontuur tegemoet. Na een rustige vlucht komen we aan in Newark. Hier hebben we enkele uurtjes om door immigrations en customs te gaan. Dit gaat zeer vlot en na nog een korte hap stappen we op de 2^e vlucht richting Los Angeles. Daar komen we kort na 6h 's avonds aan. Carl en Peter staan aan de bagageband te wachten. Zij hebben er reeds voor gezorgd dat 2 voertuigen klaar staan aan de Rental Cars. Na het afhalen van het 3^e voertuig zetten we koers richting hotel, wat op 2 block's van de rental cars gelegen is, pal onder de aanvliegroute van LAX. Bij aankomst in de kamer staan er een paar koele biertjes klaar om ons te verwelkomen in de States.

Zondag 7 mei:

Vandaag zetten we koers richting San Diego. We doen dit wel niet zo maar. 1^e stop is Venice Beach. De wagens worden net naast Muscle Beach geparkeerd en we gaan te voet op verkenning. De wandeling brengt ons tot aan de pier van Santa Monica. Ondanks het aangekondigde slechte weer is

de zon toch van de partij. Na de terugwandeling en een verfrissing in een plaatselijke pub zetten we onze tocht verder via Beverly Hills naar Hollywood. Daar maken we tijd om de boulevard af te wandelen en het middagmaal te nuttigen. Kort na de middag vertrekken zetten we dan uiteindelijke koers richting San Diego. Ondertussen is de zon achter de wolken gekropen en valt de regen met bakken uit de lucht. Gelukkig zijn wij Belgen dit weer gewoon. De inwoners van Californië daarentegen zijn dit weer

duidelijk niet gewoon. Autorijden blijkt plots een onmogelijke opdracht te zijn. Na een kletsnatte rit komen we aan in San Diego. Ons hotel is gelegen in Old Town. Daar zijn nu normaal de feesten bezig van Cinco de Mayo, een mexicaans feest dat gevierd wordt op 5 mei. Spijtig genoeg zijn door de stromende regen de feestelijkheden al gedaan. We houden het op een Mexicaans diner in het hotelrestaurant. Ondertussen is ook Jeroen in de VS aangekomen wat onze groep terug compleet maakt, klaar om morgen de stage aan te vatten.

Maandag 8 mei:

Mooi in uniform zijn we klaar om de 1^e stagedag aan te vatten. Na een stevig ontbijt worden we verwacht aan het 911-center. Hier worden we hartelijk verwelkomt door Mark Alvarez, onze

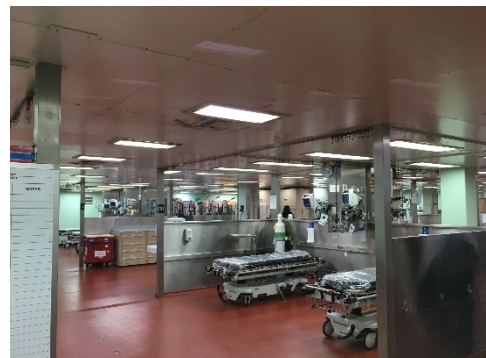

chaperon voor deze week. Het 911-center is een mooie opener van onze stage, tenslotte hier bevindt zich ook het begin van de hulpverleningsketen. Iedereen krijgt voldoende tijd om zich in te leven in de binnenkomende oproepen en de afhandeling ervan te volgen. Nadien rijden we richting Air-Ops. Hier krijgen we een prachtige demo van Heli 2, een Bell 412 heli van de SDFD, die wordt ingezet voor verschillende doeleinden, gaande van zoekacties, reddingen, bluswerkzaamheden enzovoort. De meeting met de Fire Chief, die voorzien was deze namiddag, werd ondertussen verzet naar een later moment in de week, wat maakt dat het tijd wordt om de toegewezen fire stations te gaan bemannen.

Dinsdag 9 mei:

Na de 1^e nacht in de stations, waarbij de 1^e oproepen, meestal medisch, werden verteerd, komen we samen voor een bezoek aan de USNS Mercy. Onze vaste samenkomstplaats wordt de Starbucks aan Seaport Village. Na een lekkere koffie zetten we koers richting de Naval Base een eindje verderop. De USNS Mercy is 1 van de grootste hospitaalschepen ter wereld. Het wordt een prachtig bezoek achter de schermen van dit indrukwekkend drijvend hospitaal. Het schip werd oorspronkelijk gebouwd als gigantische olietanker. Na zijn 1^e leven werd het dan door de US Navy omgebouwd naar een drijvend hospitaal. Oa. een spoedgevallendienst met 65 bedden, 4 OK's, een eigen bloedbank enzovoort wekken alleen maar bewondering op. Zelfs de CO van het schip, samen met zijn staff, maakt tijd om ons te verwelkomen aan boord van dit pareltje. Na het bezoek blijven we op de basis voor de lunch en een bezoek aan het warehouse van de Navy. Bij het terugrijden maken we tijd om kort een bezoek te brengen aan een plaatselijke winkel in

brandweerbenodigdheden. Nadien steken we de brug over naar Coronado, het schiereiland voor de rede van San Diego. Van hieruit hebben we een prachtige blik op de skyline van San Diego. Na dit bezoek keert iedereen terug naar zijn posten om de avond en nacht weer in te gaan met de nodige brandweerbezigheden.

Woensdag 10 mei:

Vandaag hebben we een afspraak bij de Lifeguards van de SDFD. Op zich een aparte divisie binnen het korps. Bij het bezoek is dit meteen ook duidelijk, hier wordt er bv. wel gesproken van sergeants enzo, rangen die ze elders niet kennen binnen het korps. Na een rondleiding op de basis van de lifeguards worden we verdeeld over 2 boten en gaan we het water op voor een trip over Mission Bay. Onderweg maken we een stop aan de oefening die bezig is aan de kabelbaan van Sea World. Er wordt geoefend op

het bevrijden van personen uit de gondels van kabelbaan die grotendeels over het water van de Mission Bay verloopt. 1 van de boten blijft daar, de andere boot kiest het ruime sop van de oceaan om nog een trip op zee te maken. Bij het afscheid krijgen we nog een origineel geschenk, een matchbox modelautootje van de SDFD Lifeguards. Na een burgerlunch op Ocean Beach keert iedereen terug naar de posten om de dag verder te zetten met oproepen en wat uitrusten.

Donderdag 11 mei:

Vanmorgen staat er een bezoek gepland bij de US Coast Guard. Eerst krijgen we de mogelijkheid de basis op zich te verkennen samen met hangars van de heli's. Een heli die net uit onderhoud komt maakt van de mogelijkheid meteen gebruik om een show weg te geven vlak voor onze neus, dit met op de achtergrond de skyline van San Diego. Na dit spektakel krijgen we de kans een trip te maken met 1 van de nieuwste patrouilleboten van de Coast Guard. Indrukwekkend is licht uitgedrukt. Goed uitgewaaid worden we rond de middag op Headquarters verwacht voor een meeting met Fire Chief Fennessy. Een hartelijk gesprek waarbij de chieft vooral peilt naar onze bevindingen van binnen de posten en hun werkwijzen. Hij staat zeker open voor nieuwe visies binnen de brandweerwereld en is een grote voorstander van uitwisselingen. Na dit boeiend gesprek zetten we koers naar Point Loma en brengen we een bezoek aan het Cabrillo National Monument. Na een lange dag keert iedereen terug naar de kazernes om de ride along verder te zetten.

Vrijdag 12 mei:

Vandaag heeft iedereen in de ochtend wat meer tijd om in de kazernes te blijven. We worden pas vanmiddag verwacht in de stad om een toeristische namiddag en avond te houden. We zetten ons dan ook in burger en kort na de middag gaan we richting de USS Midway. De vliegtuigcarrier speelde een grote rol tijdens de 1^e golfloorlog en is nu te bezichtigen als museumschip. Een knap bezoek dat onze tot in de diepste delen van het schip brengt. Vanop het dek van het schip hebben we oa ook een prachtig zicht op een Nimitz-class vliegdekschip dat 's nachts is binnen gevaren. Als je dan denkt dat je op een grote boot staat, nee hoor, de vliegdekschepen van de moderne klassen laten de USS Midway in het niets verbleken. Na het bezoek trekken we de stad in. Het is immers vrijdag, een ideale avond om het nachtleven in te duiken. Na een hapje in de plaatselijke Hard Rock trekken we het nachtleven in. Voor de rest van de nacht wordt er niet meer mee gereden, zeker niet door diegenen die alcohol op hebben. We houden er tenslotte een nultolerantie op na wat betreft alcohol en brandweeractiviteiten.

Zaterdag 13 mei:

Rond de middag wordt iedereen verwacht aan de Kansas City BBQ, beter gekend als de bar van Top Gun. Na de plaatselijke lunch gaan we inkopen doen voor onze farewell dinner die we gaan maken in Station 1. Tijdens het bereiden van het eten, lekkere spaghetti met een slaatje en lookbroodjes, hebben degenen die niet aan het koken zijn, tijd om mee uit te rukken met de wagens van station 1. Mark zorgt er voor dat we ook een kijkje kunnen nemen achter de schermen van de bomb squad dat onderdeel uit maakt van de SDFD. Zo krijgen we oa de mogelijkheid zelf te "spelen" met een robot van een 50.000 dollar, en dat is dan nog niet eens de grootste. Wanneer het eten klaar is geniet iedereen van een lekkere maaltijd. Na het eten is er voor Peter, die vandaag 40 wordt, nog een verrassing. De groep heeft gezorgd voor een prachtige taart. Deze wordt dan ook nog gretig aangesneden. Nadien keert iedereen terug naar de respectievelijke kazernes voor de volgende 36 uur. Morgen staat er een volledige dag ride along op het programma, ook meteen de laatste dag van onze stage.

Zondag 14 mei:

Vandaag wisselt de ene oproep de andere af. Tussen de oproepen door wordt oa de fysiek op peil gehouden, worden de wagens en de kazerne onderhouden en wordt er natuurlijk heerlijke kazernekost bereid. Al snel is de dag om en gaat de laatste nacht van ons verblijf bij de San Diego Fire Dept in.

Maandag 15 mei:

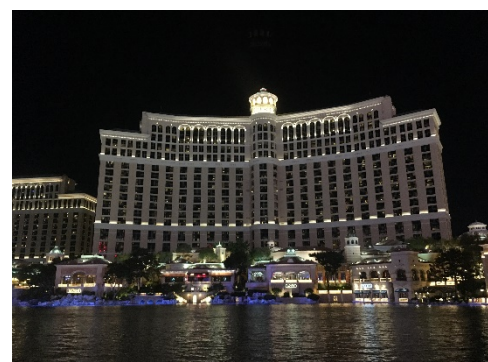

Om 7h in de ochtend hebben we afgesproken aan station 45. Wanneer de groep volledig nemen we afscheid van het stagegedeelte van deze reis en gaan we de rest van de trip vullen met toeristische bezigheden. Vandaag trekken we richting Laughlin, Nevada. Om daar te geraken rijden we door Joshua Tree National Park. In het aanrijden zorgen we voor een picknick met de bedoeling deze in het Nationale Park op te eten. Zo gezegd zo gedaan en rond de middag zitten we aan tafel in een prachtig landschap te genieten

van een echte Amerikaanse picknick. Nadien gaat de rit verder. Tegen de avond arriveren we in onze 1^e hotel te Laughlin. Aangezien we ondertussen de grens met Nevada zijn overgestoken is gokken nu toegelaten. Daarom is Laughlin perfect een mini Las Vegas te noemen. Na een verkwikkende plons in het zwembad en het verorberen van het avondeten kruipen we het bedje in.

Dinsdag 16 mei:

Las Vegas here we come. Vandaag trekken we via Oatman, Kingman en de Hoover Dam richting DE gokhoofdstad van de wereld. Onze 1^e stop is Oatman, Arizona, een oud mijndorpje midden op de old route 66. Normaal loopt het hier vol wilde ezels, maar buiten een paar Belgische en Nederlandse ezels blijft de ezelfamilie uit het straatbeeld. Na een kort bezoek zetten we onze trip verder. En ja hoor, toch vinden we nog een ezel, en dan nog een exemplaar met foto-allures. De groep maakt daar gretig gebruik van en na de nodige kiekjes rijden we verder richting Kingman. Ondertussen zit Filip op hete kolen. Kingman is een uitstekende plaats om aan trainspotting te doen. Bij aankomst laat het 1e gevaarte niet lang op zich wachten. Kilometers wagons volgen elkaar aan een gezapig tempo op, getrokken door soms wel 4 à 5 locomotieven. Van al die indrukken krijgen we

ondertussen honger en deze wordt gestild in Mr. D'z Route 66 Diner. Een authentieke eettent waar je meteen in de 60's belandt. Met een volle buik zetten we verder koers naar Las Vegas. Een kaarsrechte baan doorheen de woestijn leidt ons eerst tot aan de Hoover Dam. Hier maken we tijd om de dam te bekijken vanop de brug die de Colorado River overspant. Indrukwekkend is licht uitgedrukt. Een half uurtje later starten we laatste etappe van de dag. In de verte doemt de skyline van Las Vegas op. Bij aankomst rijden we eerst naar het wereldberoemde Las Vegas sign. Geduldig wachten in de rij om een groepsfoto te maken nemen we er graag bij en na de nodige poses aan het Welcome sign checken we in bij het Excalibur. Onder het motto "what happens in Vegas stays in Vegas" ga ik verder niet te veel uitweiden over onze 2 dagen in Vegas. Kort gezegd, Freemont Street, ontbijtbuffet, zwembad, strip, shopping, bier en plezier 😊. 5 avonturiers hebben gekozen voor nog een extraatje. Zij boekten een helikoptervlucht naar de Grand Canyon, naar hun zeggen 1 van de highlights van hun reis.

Donderdag 18 mei:

Er breekt een lange dag aan. Vandaag verlaten we Nevada en keren we terug richting California. Amargosa is onze 1^e stop van de dag. Een paar gebouwen die recht uit 1 of andere western geplukt zijn kunnen hier bezocht worden. Vernoemen waard is het Amargosa Operahouse dat tot 2012 in gebruik was met optredens van Marta Becket, een van afkomst Belgische dame. Daarna zakken we af naar Death Valley. Bezoeken aan Dante's View, Zabriskie Point, Dante's Golf Course, Bad Water

Bassin volgen elkaar op en rond de middag arriveren we in Furnace Creek. Hier zorgen we voor een korte stop om de magen te vullen. De namiddag gebruiken we om onze weg naar Bakersfield verder te zetten. Normaal gaan de meeste reizen van hieruit naar Mammoth Lakes maar de sneeuw op de Tioga Pass, de bergpas die we nodig hebben om Yosemite te bereiken, werpt roet in het eten. Er wordt voorspeld dat de Tioga Pass dit jaar mogelijks pas in juli zal open gaan, dit door de zeer grote hoeveelheden sneeuw die er gevallen zijn. Via Lake Isabella komen we later op de

avond aan in Bakersfield. Op zich is hier niets te zien. Doch voor de Fireobservers een belangrijke plaats want 26 jaar geleden begon het hier allemaal. Carl, Filip en Peter doen een poging binnen te springen in de kazerne waar de bakermat van onze reizen ligt maar spijtig genoeg zijn de manschappen uit huis. Niet geklaagd, duty first.

Vrijdag 19 mei:

Via Oakhurst rijden we naar het Yosemite National Park. In Oakhurst slagen we voorraad in voor een picknick op Glacier Point. Meteen bij het binnen rijden in het park valt op dat het zeer druk is. Bijvoorbeeld op Glacier Point doen we er bijna een half uur op om de wagens geparkeerd te krijgen. Het uitzicht nadien laat de parkeerproblemen alvast snel vergeten. Met een adembenemend uitzicht genieten we van de eerder aangekochte broodjes. Nadien zakken we af naar het dal. Hier splitst de groep zich.

Enkelen wensen nog een wandeling te maken naar de Vernal Falls. De anderen houden het op de Yosemite Falls en het bewonderen van de El Capitan. Vermoeid rijden we nadien richting Merced. Hier wordt de dag afgesloten aan de rand van het zwembad, geflankeerd door enkele biertjes en een berg bestelde pizza's.

Zaterdag 20 mei:

De eindbestemming San Francisco wordt vandaag bereikt. We zetten eerst koers richting de kust

met als eerste bestemming Carmel-By-The-Sea. Daar bezoeken we de Missionbasiliek. Daarna staat de 17 Mile Drive op het programma en via deze weg komen we aan in Monterey. Na de lunch volgen we Highway 1 beter gekend als de Big Sur, tot aan ons hotel in Frisco. De avond wordt afgesloten in de plaatselijke eet- en dranktenten.

Zondag 21 mei:

Reeds vroeg hebben we afspraak om met de tram richting stad te trekken. We laten bewust de wagens staan aangezien er vandaag ook een gigantisch evenement plaats vindt, het Bay to Breakers evenement. Eigenlijk gestart als een loopwedstijd en ondertussen ontpopt tot een miljoenen evenement. We laten voornamelijk dit achter ons en gaan eerst op pad om onze ferry naar Alcatraz te halen. Met de 1^e ferry van de dag varen we richting Alcatraz Island. Het bezoek aan de gewezen wereldberoemde gevangenis maakt indruk.

Aan de hand van een audiotour wordt je opgezogen in het leven van destijds in deze strafinstelling. Na een paar uurtjes keren we terug naar het vaste land waar er tijd wordt gemaakt om de bezienswaardigheden rond Fisherman's Wharf te bezoeken. Met het idee om nog een graantje mee te pikken van het evenement keren we terug richting hotel. Doch, blijkbaar is bij aankomst alles al ten einde. Nu niet getreurd, de laatste avond laten we niet zomaar voorbij gaan. Er wordt nog lekker getafeld en na het definitief herschikken van de bagage leggen we ons te slapen voor onze laatste nacht op Amerikaanse bodem.

Maandag 22 mei:

Aangezien onze vlucht pas om 19h vertrekt hebben we nog een hele dag tijd. Filip heeft een roadtrip doorheen San Francisco uitgestippeld en deze brengt ons tot bij vele bezienswaardigheden van deze

ongelooflijk knappe stad. Golden Gate Bridge, Golden Gate Park, Twin Peaks, Lombard Street, Treasure Island, en nog veel meer, alles passeert de revue. Spijtig genoeg eindigt deze roadtrip wel aan de luchthaven van San Francisco. Om 19h stijgt onze stalen vogel op om ons via Frankfurt terug te brengen naar onze Belgiëlandje.

Einde van een prachtige stagereis die vele indrukken heeft nagelaten en die de honger naar meer ontdekken in de States wederom heeft aangewakkerd.